

English version starts on page 10

Explainer: Masterclass 5

Sturen op impact: meten en verantwoorden

Woensdag 17 juni 8.00–9.30 uur CET (7.00–8.30 uur UK / 16.00–17.30 uur AEST / 18.00–19.30 uur NZ)

Explainer note – waarvoor is dit document bedoeld en wat staat erin?

Deze explainer is bedoeld om de deelnemers, hun organisaties en een aantal fundamentele vragen rondom het thema metrics te introduceren: Wat meten we binnen Leven Lang Ontwikkelen? Waarom meten we eigenlijk? Wat doen metrics met gedrag? En hoe zorgen we ervoor dat metrics en verantwoording bijdragen aan een systeem dat werkt voor iedereen binnen Leven Lang Ontwikkelen?

Het idee is dat wanneer we allemaal bekend zijn met de context en achtergrond, we tijdens het gesprek meer tijd kunnen besteden aan de vragen en thema's waar we samen in willen duiken.

Hieronder vind je informatie over:

1. Waar deze Masterclass over gaat – het thema
2. Waarom dit thema? Waarom nu?
3. Waarom juist deze organisaties?
4. De mensen – biografieën van onze panelleden
5. Masterclass – startvragen

1. Waar deze Masterclass over gaat – het thema

Masterclass 5 is een panelgesprek tussen Nederlandse, Britse, Australische en Nieuw-Zeelandse denkers en praktijkexperts die werken aan eerlijke en betekenisvolle manieren om leren zichtbaar te maken en te waarderen. Daarbij gaat het om vormen van erkennen en valideren die relevant en betrouwbaar zijn voor lerenden, organisaties, nationale toezichthouders en andere betrokken partijen.

2. Waarom dit thema? Waarom nu?

“What gets measured is what gets done” is een bekende uitspraak, en niet zonder reden. Natuurlijk bestaan er veel verfijndere manieren om te beschrijven hoe indicatoren, metrics en andere vormen van meten gedrag en uiteindelijk prestaties beïnvloeden. Zonder twijfel zal deze masterclass daar dieper op ingaan. Maar de kern blijft hetzelfde: metrics kunnen succes versterken, maar ook juist in de weg zitten. Alleen daarom al vraagt de keuze voor wat we meten, hoe we dat doen en wanneer, om zorgvuldige afweging.

Maar waarom hebben we metrics eigenlijk nodig? Welke functie vervullen ze?

Binnen de systemen voor Leven Lang Ontwikkelen waar wij naar kijken, hebben verschillende mensen en organisaties verschillende redenen om leren te meten.

Lerenden willen snel feedback krijgen op hun voortgang: waar sta ik nu, waar moet ik nog aan werken en kan ik met vertrouwen verder? Ze willen hun ontwikkeling kunnen delen met familie, werkgevers en andere belangrijke mensen om hen heen. Daarnaast willen ze weten of ze voldoen aan de eisen en leeruitkomsten die nodig zijn voor een kwalificatie of erkenning. Daarvoor zijn korte feedbackcycli nodig, zowel verhalend als cijfermatig.

Onderwijs- en ontwikkelaanbieders willen begrijpen hoe goed hun aanbod werkt voor lerenden, waar extra steun nodig is en waar juist meer uitdaging mogelijk is. Tegelijk moeten zij deze informatie kunnen bundelen om richting toezichthouders, financiers en de samenleving zichtbaar te maken welke kwaliteit zij leveren.

Overheids- en toezichtspartijen die richting geven aan het onderwijsstelsel hebben behoefte aan andere typen informatie, vaak over langere perioden, waarmee zij strategische ontwikkelingen kunnen volgen.

Werkgevers willen zekerheid dat hun mensen zich ontwikkelen op manieren die waarde opleveren voor zowel de organisatie als de medewerker. **Accreditatie- en beroepsorganisaties** willen kunnen aantonen dat aan professionele standaarden wordt voldaan.

Al deze verschillende partijen hebben behoefte aan verschillende typen informatie, met verschillende ritmes en doelen: om te leren, te sturen, te verantwoorden, te verbeteren of succesvol te zijn.

Metten wat ertoe doet

Wanneer partijen met veel invloed, zoals financiers en toezichthouders, metrics vaststellen waar anderen noodgedwongen op moeten sturen, en wanneer tijd schaars is en de druk hoog oploopt, verliezen we gemakkelijk uit het oog wat er werkelijk toe doet. Dan gaan we vooral doen wat nodig is om te voldoen aan de regels. We worden steeds beter in het voldoen aan regels en verantwoordingseisen, maar verliezen onderweg de rijkdom aan feedback die verschillende vormen, perspectieven en doelen kan bieden. Dat zien we niet alleen in onderwijs, maar in veel meer sectoren. Juist nu is het belangrijk om metrics opnieuw te doordenken, omdat ook het hoger onderwijs en Leven Lang Ontwikkelen zelf fundamenteel veranderen. In een wereld waarin mensen voortdurend kunnen instappen, uitstappen, pauzeren en opnieuw beginnen, wordt het al snel betekenisloos om alleen volledige diploma's te meten, of juist elke afzonderlijke stap. Wat telt eigenlijk echt, wanneer leerinhoud, leeruitkomsten en pedagogische aanpakken voortdurend veranderen? Dat maakt de vraag wat we zouden moeten meten bijzonder complex. Wie durft die vraag eigenlijk nog te stellen? En als we dat doen, is die vraag dan wel oplosbaar? Sommige onderzoekers stellen zelfs dat “de vaardigheden die het belangrijkste zijn om met een onzekere toekomst om te gaan mogelijk buiten het bereik liggen van systemen voor externe beoordeling.”¹ Wij denken dat het wel kan. Maar daarvoor moeten we terug naar de basis en opnieuw vragen: wat doet er nú toe, en welk verschil moet onderwijs maken? Eerst voor de lerende, en daarna voor alle anderen.

Een laatste belangrijke overweging is de veelzijdigheid van veel trajecten binnen Leven Lang Ontwikkelen. In één programma kunnen werkgevers, onderzoekers, ontwerpers van onderwijs, maatschappelijke organisaties, overheden, financiers en allerlei onderwijs- en trainingsinstellingen betrokken zijn geweest bij ontwerp, ontwikkeling, kwaliteitsborging, promotie en uitvoering. Hoe meet je op een betekenisvolle manier recht aan al deze bijdragen? En hoe krijgen al deze partijen de feedback die nodig is om te blijven verbeteren én om verantwoordelijkheid af te leggen?

Op het eerste gezicht lijken deze vragen moeilijk met elkaar te verenigen, zeker zonder enorme administratieve lasten of eindeloze feedbackloops. Toch zijn er manieren om systemen te ontwikkelen die voor iedereen waardevol zijn, zonder te verdrinken in bureaucratie. De sleutel ligt in complementariteit, slimme verbindingen, iteratie en het combineren van verschillende soorten indicatoren. Dat vraagt om gezamenlijke

¹ <https://www.hepi.ac.uk/2026/06/07/weekend-reading-built-for-stability-quality-assurance-in-an-age-of-uncertainty/>

gesprekken over afwegingen: tussen kwalitatieve en kwantitatieve gegevens, tussen harde bewijzen en werken vanuit vertrouwen, en tussen korte en lange tijdsycli.

Nu LLO-Katalysator zich voorbereidt op tranche 2 en de focus verschuift naar regionale LLO-allianties, groeit ook het bewustzijn van de invloed die metrics en criteria hebben. Ze kunnen gedrag in de verkeerde richting sturen, maar bieden tegelijkertijd de kans om vormen van verantwoording te ontwikkelen die werken voor iedereen: van lerenden tot toezichthouders. Metrics kunnen feedback bieden waarmee mensen en organisaties zich blijven ontwikkelen. Tegelijk kunnen ze helpen om tijdig bij te sturen wanneer iets onvoldoende werkt, zodat publieke middelen verantwoord worden ingezet.

Daarmee ontstaat ook een bredere kans om opnieuw te kijken naar hoe onderwijs waardeert en beloont, en naar de manier waarop financiering verbonden is aan metrics.

Deze Masterclass biedt ons de kans om kritisch te kijken naar wat we op dit moment meten, en onszelf af te vragen: kan dit beter, eerlijker en betekenisvoller?

3. Waarom juist deze organisaties?

Te Kunenga ki Pūrehuroa – Massey University, Nieuw-Zeeland heeft haar oorsprong liggen in 1927, toen de instelling begon als een kleine landbouwschool op het Noordereiland van Nieuw-Zeeland. In 1964 kreeg de instelling universiteitsstatus. In de jaren negentig groeide Massey sterk door en inmiddels beschikt de universiteit over drie campussen (Palmerston North, Auckland en Wellington), evenals een vestiging in Singapore. De universiteit bedient ongeveer 26.000 studenten en heeft daarmee het grootste aantal campusstudenten van Nieuw-Zeeland. Tegelijkertijd volgt ongeveer vier vijfde van de studenten onderwijs op afstand. Ongeveer 12% van de studenten identificeert zich als Māori en 6% als Pacific Peoples. Het Nieuw-Zeelandse hoger onderwijs kenmerkt zich door de flexibiliteit waarmee mensen in- en uitstromen uit opleidingen, afhankelijk van wat er op dat moment in hun leven aandacht vraagt. Massey is een instelling die werkt vanuit de uitgangspunten van Te Tiriti o Waitangi. Vanuit die basis beschikt de universiteit over sterke expertise in Māori-wetenschap en -kennisontwikkeling, verweven met uiteenlopende westerse vakgebieden, waaronder onderwijsbenaderingen en kansengelijkheid in onderwijs.

LLO-Katalysator is een Nationaal Groeifondsprogramma dat als opdracht heeft Leven Lang Ontwikkelen in Nederland te versnellen en versterken. Het programma ontstond vanuit een gezamenlijk initiatief van mbo-instellingen, hogescholen en universiteiten. Een belangrijk onderdeel van het werk van LLO-Katalysator is het ondersteunen van deze

onderwijsinstellingen in de transitie naar organisaties die niet alleen sterk zijn in traditionele initiële opleidingen, maar ook in doorlopende, arbeidsmarktgerichte ontwikkelingstrajecten voor professionals. Nu het programma de tweede tranche ingaat, verschuift de focus van experimenten rond samenwerking tussen onderwijs en bedrijfsleven, organisatieverandering, leerculturen en skills-ontwikkeling richting regionale LLO-allianties. En juist die allianties vragen om betekenisvolle metrics.

CINOP is een publieke organisatie die advies en praktijkgericht onderzoek inzet om leren en ontwikkelen te versterken, met name binnen het beroepsonderwijs, en om de aansluiting met de arbeidsmarkt te verbeteren. Daarnaast voert CINOP namens het ministerie van Onderwijs verschillende Europese programma's en instrumenten uit in Nederland. Daarmee draagt de organisatie bij aan de verbondenheid van het beroepsonderwijs binnen Europa. Voorbeelden hiervan zijn het Nederlands Kwalificatieraamwerk, het European Platform for Adult Education en het Nationaal Coördinatiepunt EQF/EQAVET. CINOP beschikt over expertise op het gebied van flexibel onderwijs, inclusie, inclusief werkgeverschap en vakmanschap en professionele ontwikkeling.

TAFE, Victoria staat voor *Technical and Further Education* en vormt de grootste publieke aanbieder van beroepsonderwijs en vakgericht onderwijs in Australië. TAFE Victoria bestaat uit een netwerk van meer dan 90 locaties in de staat Victoria, met 16 toonaangevende onderwijsaanbieders: 12 TAFE-instituten en 4 zogeheten dual-sector universiteiten. TAFE biedt praktijkgericht onderwijs dat sterk verbonden is aan werk en beroepspraktijk. De relatief nieuwe TAFE Centres of Excellence zijn samen met het bedrijfsleven ontworpen om urgente tekorten aan vaardigheden aan te pakken en innovatie te versnellen. Net als in veel andere OESO-landen staat beroepsonderwijs in Australië de afgelopen decennia onder druk in termen van imago en maatschappelijke waardering, mede doordat overheden en samenleving sterk de nadruk hebben gelegd op universitaire routes als motor voor sociale mobiliteit. Wat er gemeten wordt, en hoe die resultaten het publieke verhaal over TAFE en succes beïnvloeden, is daarom van groot belang in het herstellen van de balans tussen beroepsgericht en academisch onderwijs.

University of Reading, Verenigd Koninkrijk bestaat inmiddels bijna een eeuw en profileert zich als een plek waar innovatie, academische vernieuwing en maatschappelijke verandering samenkomen, lokaal én internationaal. Eén van de kernprincipes van de universiteit is “*a genuine love of learning*”. Voor deze masterclass ligt de focus echter niet zozeer op de universiteit zelf, maar op onze spreker Billy Wong. We hebben Billy uitgenodigd vanwege zijn expertise en zijn belangrijke bijdragen aan het denken over *educational gain* en meer in het algemeen over eerlijke en inclusieve manieren om voortgang en ontwikkeling binnen onderwijs zichtbaar te maken en te waarderen. Zie hieronder voor de volledige bio.

4. De mensen – onze panelleden

Onze panelleden zijn:

- Alexander van Altena (LLO-Katalysator)
- Alex White (TAFE Victoria)
- Billy Wong (University of Reading)
- Eric Verduijn (CINOP)
- Tere McGonagle-Daly (Massey University)

Alexander van Altena adviseert als strategisch adviseur bij de LLO-Katalysator overheden en samenwerkingsverbanden bij het realiseren van complexe opgaven, altijd met oog voor instituties, systeemdenken en praktische uitvoerbaarheid. Eerder werkte hij als topambtenaar in Den Haag en als directeur bij ProRail. Met meer dan 35 jaar ervaring ligt zijn expertise op het snijvlak van infrastructuur, mobiliteit, ruimtelijke ontwikkeling en onderwijs.

Alex White is de CEO van de Victorian TAFE Association waar hij zich inzet voor publiek beroepsonderwijs als publieke voorziening met maatschappelijke impact, en als essentieel fundament onder de economische en sociale toekomst van de staat Victoria. Alex werkte twee jaar als Senior Policy Advisor voor de minister van Skills and TAFE in Victoria. In die rol ontwikkelde hij diepgaande kennis van het Australische beroepsonderwijssysteem (VET), de hervormingen binnen de TAFE-sector en de complexe beleidsvraagstukken waar onderwijsinstellingen op zowel staats- als nationaal niveau mee te maken hebben. Voor zijn tijd bij de overheid vervulde Alex verschillende bestuurlijke rollen binnen de

vakbondsbeweging. Als ACTU Director of Growth (2020–2023) was hij verantwoordelijk voor communicatie, inzichten, technologieontwikkeling, marketing en digitale en landelijke mediacampagnes. Daarvoor gaf hij als Secretary van UnionsACT tussen 2014 en 2020 leiding aan de vakbondsbeweging in de Australian Capital Territory. Daarnaast was Alex eerder bestuurslid van Greenpeace, the Wilderness Society en de ACT Council of Social Services. Ook maakte hij deel uit van verschillende adviesraden, waaronder de Work Safety Council, de Ministerial Advisory Council on Climate Change en de Secure Local Jobs Advisory Council.

Billy Wong is Professor of Education aan het Institute of Education (IoE) van de University of Reading (VK) en Director of Research and Evaluation (Access and Participation) aan dezelfde universiteit. Zijn onderzoek richt zich op onderwijsidentiteit en ongelijkheid, in het bijzonder binnen het hoger onderwijs en het STEM-domein (science, technology, engineering and mathematics). In zijn publicaties onderzoekt hij onder meer hoe studenten, docenten en jonge mensen hun plek binnen onderwijs ervaren, en hoe ambities rondom wetenschap en technologie zich ontwikkelen. Daarbij gebruikt hij concepten zoals *science capital*, de ‘ideale student’ en *spatial belonging*. Zijn artikel² over het herdenken van *educational gain* binnen het hoger onderwijs biedt een sterk overzicht van actuele vraagstukken rondom eerlijke en betekenisvolle manieren om ontwikkeling en voortgang zichtbaar te maken.

Eric Verduijn is algemeen directeur van CINOP, de Nederlandse publieke kennisorganisatie op het snijvlak van onderwijs, Leven Lang Ontwikkelen en arbeidsmarkt. Hij brengt meer dan twintig jaar praktijkervaring mee vanuit Salta Group (voorheen NCOI Groep), de grootste private opleider in de Benelux, waar hij onder andere werkzaam was als directeur Onderwijs en Innovatie. Die combinatie van inhoudelijke expertise en ervaring met grootschalige onderwijsontwikkeling maakt hem tot een van de meest ervaren professionals binnen Leven Lang Ontwikkelen in Nederland. Bij CINOP vertaalt hij die kennis naar concrete impact: in beleid, onderzoek en uitvoering, voor iedereen die wil blijven leren en ontwikkelen.

² <https://doi.org/10.1080/1360080X.2025.2545624>

Dr Tere McGonagle-Daly is Deputy Vice-Chancellor Students and Global Engagement en University Registrar aan Te Kunenga ki Pūrehuroa Massey University in Nieuw-Zeeland. Vanuit die rol is hij verantwoordelijk voor strategie en prestaties op het gebied van studentensucces, internationaal onderwijs en institutionele samenwerking. Met een loopbaan die zich uitstrekt over Nieuw-Zeeland, het Verenigd Koninkrijk en Australië brengt Tere uitgebreide expertise mee op het gebied van marketing, data-analyse en internationale onderwijsstrategie. Tere houdt zich al lange tijd

bezig met de vraag hoe metrics gedrag en uitkomsten binnen het hoger onderwijs beïnvloeden. Hij is daarnaast een uitgesproken pleitbezorger van meer inclusieve en betekenisvolle manieren om succes zichtbaar te maken. In zijn recente opiniestuk *Measuring what matters: Why “distance travelled” could transform tertiary education in New Zealand*³ pleit hij voor een verschuiving weg van traditionele, op diplomacompleetheid gerichte metrics, richting benaderingen die groei, ontwikkeling en bijdrage van lerenden centraal stellen. Impact wordt daarin niet alleen gezien als het behalen van een eindresultaat, maar juist als de ontwikkeling die mensen doormaken vanuit hun eigen startpunt.

5. Startvragen

We openen het gesprek met een aantal vragen om beter te begrijpen wat onze panelleden belangrijk vinden en welke richting zij op bewegen.

Binnen het International Insights-team van LLO-Katalysator starten we eigenlijk altijd met dezelfde vraag: *hoe ziet succes eruit?*

Vanuit die vraag beginnen we ook deze Masterclass. Aan ieder van onze panelleden:

Vraag 1. *Hoe ziet succes eruit in jouw context, op het moment dat metrics echt goed werken? Wat gebeurt er dan? Wat doen mensen met de informatie en inzichten die worden verzameld, en over welke mensen hebben we het dan?*

Dit is bewust een brede vraag, bedoeld om een rijk beeld op te halen van hoe onze panelleden naar dit complexe onderwerp kijken.

Vraag 2. *De meeste metrics binnen het tertiair onderwijs richten zich op initiële diploma's, volledige opleidingen en postdoctorale trajecten met relatief duidelijke eindpunten,*

³ <https://www.massey.ac.nz/about/news/opinion-measuring-what-matters-why-distance-travelled-could-transform-tertiary-education-in-new-zealand/>

stabiele leeruitkomsten en vaste tijdslijnen. Leven Lang Ontwikkelen zet veel van deze zekerheden op losse schroeven. Welke kansen biedt het denken vanuit Leven Lang Ontwikkelen voor wat we meten, door wie en voor wie? En waar zien jullie hierin al interessante voorbeelden of vernieuwingen ontstaan?

We kijken hoe het gesprek zich ontwikkelt. In het ideale geval stellen onze panelleden elkaar ook vragen, en haakt het publiek actief mee aan in het gesprek.

Tegelijk heb ik nog een paar vragen die ons richting een afronding kunnen brengen:

Vraag 3. *Noem één persoon voor wie jullie systeem eigenlijk bedoeld is, maar die er in de praktijk onvoldoende door wordt bereikt, en vertel vervolgens welke van jullie huidige metrics ervoor zorgde dat deze persoon onzichtbaar bleef.*

Deze vraag nodigt ons uit om na te denken over kansengelijkheid en inclusie.

Vraag 4. *Stel dat alle metrics waarmee jullie onderwijswereld momenteel wordt gemeten morgen zouden verdwijnen, en je volledig opnieuw zou mogen beginnen: waar zou je dan mee starten? Welke metrics zou je creëren, en waarom?*

Facilitator van de Masterclass: Dr. Jo Chaffer, International Insights-team,
LLO-Katalysator

Explainer: Masterclass 5

Metrics and accountability: measuring for success

Wednesday June 17th 8-9.30am CET (7- 8.30am UK / 4pm -5.30pm AEST /6-7.30pm NZ)

Explainer note – what it's for and what's in it?

This Explainer note is intended to introduce the participants, their organisations and some of the big questions around the topic of metrics - what gets measured around lifelong learning, why measure, what measuring does to behaviour and how we shape and share metrics so they meet the needs of everyone in the lifelong learning system.

The idea is that if we all familiarise ourselves with the context and background then we can spend more time getting our teeth into the questions and areas you want to explore during the discussion.

Below, please find information on:

1. What this Masterclass is about – the topic
2. Why this topic? Why now?
3. Why *these* organisations?
4. The people – our panellists bios
5. Masterclass – initial questions

1. What this Masterclass is about – the topic

Masterclass 5 is a panel discussion between Dutch, British, Australian and New Zealand thought leaders and practitioners seeking to develop equitable measures of learning that recognise and validate learning in ways that are meaningful and verifiable for individual, organisation, national regulators and other stakeholders alike.

2. Why this topic? Why now?

“What gets measured is what gets done” is an old adage grounded in truth. There are of course many more sophisticated ways of describing the effects that indicators, metrics and other measures have on behaviours and, ultimately, performance, which this masterclass will almost certainly address. However, the bottom line is that metrics can be powerful enablers or disablers of success. For this reason alone, deciding what to measure, how and when requires careful consideration.

But why do we need metrics at all? What purpose do they serve? In the lifelong learning systems we are considering, different people and different actors have different reasons for measuring learning.

Learners want relatively immediate feedback on their progress so they can know where and what to address, so they can have confidence to proceed, so they can share progress with families, employers and other important people. They need to know whether they are progressing to the standards and outcomes that will grant awards. They require relatively short-cycle, narrative and numerical yardsticks.

The **learning providers** need to know how well their services are working for learners, where support or extra stretch is needed and to be able to aggregate this information upwards to evidence their quality of provision to regulators, funders and communities.

The state **bodies overseeing**, funding and setting national direction for the educational sector require different information, over longer cycles, that paint more strategic narratives.

Employers may want reassurance that their people are developing in ways that warrant their investment and that create benefit for their organisation's performance and reputation. **Accrediting bodies** will want to evidence that their professional criteria are being met.

All these different players need different types of information at different frequencies so they can do different things, for example: to learn, to control, to steer, to succeed.....

Measuring what matters

When those with most influence, such as funders and regulators, create metrics that others have no choice but to respond to, and when time is scarce and pressures feel intense, we lose sight of measuring what matters to us and to others, and just do the needful. We become very efficient at compliance and, over time, lose the richness of different types of feedback in different formats serving different purposes. This is a trend observed in many arenas, not just education. A more pressing argument to overhaul metrics now, is the overhaul of tertiary education itself. In a world where people have countless entry and exit points, where they may turn an exit point into a pause point and vice versa, it is quickly obvious that simply measuring 'completion' of full awards such as degrees, or conversely, measuring every single step can quickly become meaningless. Working out 'what matters' when what constitutes 'the right' learning content, outcomes and pedagogies are all shifting rapidly and erratically, makes the question of what could or should be measured exceedingly tricky. Who is brave enough to even ask the question,

and if we are, is it resolvable? Some commentators go so far as to question whether “the capabilities that matter most for weathering an uncertain future may lie beyond what any external verification system can reliably assess.”⁴ I think they can. But to work out how, we need to go back to first principles and ask ‘what matters (now), what difference should this education make’ – firstly, to learners, and then to everyone else.

A final consideration in the re-thinking of metrics is the multi-faceted nature of much lifelong learning development and provision. A program may have involved employers, research leaders, educational design specialists, civic leaders, government agencies, funders, different types of academic and training institutions, to move through conceptualisation, design, development, quality assurance, promotion and delivery. How does what is measured usefully reflect so many inputs and commitments? How can all these different players get useful feedback to keep improving and to be held to account?

On the face of it, these asks may seem contradictory and potentially impossible to achieve without enormous administrative burden and endless feedback loops. However, there are ways to create the win-win-wins without drowning in red tape. The keys are in complementarities, nested approaches, iterations and balancing of lag, lead and warm indicators. They require all the different players to come together to negotiate the trade-offs between, for example quantitative and qualitative measures, and between the need for hard ‘evidence’ and a willingness to work with proxies and trust, goodwill and different time cycles.

As LLO-Katalysator move towards tranche 2 of their mission and a focus on supporting regional LLO alliances, they are mindful of the power that the criteria they set to understand how their funding is enabling LLO to flourish holds. How easily this could drive ‘wrong’ behaviours, and equally of the opportunity presented to evolve metrics and accountabilities that serve everyone from learners to regulators, providing the feedback that enables people and organisations to keep improving. And that also creates the checks and balances needed to lift or halt underperformance such that the taxpayers’ funds are well-invested.

There is also the opportunity to shift the reward and recognition cycles of education more broadly, shifting how and where funding is coupled to metrics.

At the very minimum this Masterclass presents an opportunity for us all to look at what is measured – what we measure- and critique this, asking ‘could we do this better, more fairly?’.

⁴ <https://www.hepi.ac.uk/2026/06/07/weekend-reading-built-for-stability-quality-assurance-in-an-age-of-uncertainty/>

3. Why these organisations

Te Kunenga ki Pūrehuroa - Massey University, New Zealand Massey's roots began in 1927 as a small agricultural college in New Zealand's north island, becoming a university in 1964. It expanded in the 1990s and now has three campuses (Palmerston North, Auckland, Wellington) and a branch in Singapore. It serves c.26,000 people, the largest number of residential students in NZ. Of these 4/5ths are distance learners. 12% of students are Māori and 6% Pacific Peoples. NZ tertiary education is characterised by the fluidity with which learners move into and out of their programs, as life demands focus on different things. Massey is a Tiriti o Waitangi-led institution, as such, it has expertise in Māori scholarship extending and integrating across a range of Western fields' including approaches to education; and an 'equity in education' specialism.

LLO-Katalysator is a National Growth Fund program tasked with catalysing lifelong learning across The Netherlands. Originating in a joint initiative by the vocational education training providers (MBOs), universities of applied sciences (HBOs) and the research universities (WOs) a core aspect of the LLO-K's work is the transformation of these tertiary providers to be as equally adept at continuous, career-facing development services as they are at more traditional high-intensive, high-immersion initial award programs. Now moving into the second phase or tranche, the program changes focus from supporting experimentation in enterprise-educator collaborations, organizational transformation, shifting learning cultures and skills 'radar' towards regional LLO alliances. These alliances need metrics.

CINOP is a public organization providing expert advice and research-based solutions to strengthen learning and development, primarily via VET institutes, and to improve their connection to the labor market. They manage European program and instrument implementation in The Netherlands on behalf of the Ministry of Education. This ensures vocational education connectivity across the EU. These include the Dutch Qualifications Framework, European Platform for Adult Education and National Career Knowledge Point. They have strengths in flexible education, inclusive education, inclusive employment and 'craftsmanship' or professional mindsets.

TAFE Victoria. TAFE stands for Technical and Further Education. It is Australia's largest public provider of Vocational Education and Training (VET). TAFE Victoria has over 90 campuses in the State of Victoria and represents a network of 16 leading training providers, including 12 TAFE institutes and 4 dual-sector universities. TAFE offers practical, hands-on training that is career-focused and work-integrated. The relatively new TAFE Centres of Excellence are designed in collaboration with industry to address critical

skills shortages and accelerate innovation. Like many OECD countries, in the last decades VET has struggled to compete reputationally as society and governments have highlighted the social mobility and aspirations of university education. What gets measured and how this informs the public narrative around TAFE and its success is of vital importance in rebalancing vocational – academic desirability.

University of Reading, UK. The University of Reading has been around for nearly a century. Home to innovation, the University ‘pushes academic boundaries and leads social change, both locally and internationally’. Their first principle, as an organization is ‘a genuine love of learning.’ However, for this Masterclass our interest is not in Reading per se, it is with our contributor, Billy Wong. We asked Billy because of who he is and his invaluable contributions to thinking and practice around educational gain and more broadly fair and equitable measuring of progress in education. *See below for a full bio.*

4. The people - our Panellists

Our panellists are:

- Alexander van Altena (LLO-Katalysator)
- Alex White (TAFE Victoria)
- Billy Wong (University of Reading)
- Eric Verduijn (CINOP)
- Tere McGonagle-Daly (Massey University)

Alexander van Altena, Strategic Adviser, LLO-Katalysator.

Alexander is a consultant for governments and partnerships. He helps them realise complex projects, always with attention to institutions, systems thinking and practical feasibility. He previously served as a senior civil servant in The Hague and as a director at ProRail, the Dutch rail infrastructure manager. With 35 years of experience, he specialises in infrastructure, mobility, spatial development and education.

Alex White, CEO TAFE Victoria

CEO of the Victorian TAFE Association, Alex has a deep commitment to public TAFE as a life-changing public good and an essential backbone of Victorians’ economic and social future. Alex served for two years as Senior Policy Advisor to the Victorian Minister for Skills and TAFE. This role provided him with an unrivalled, in-depth understanding of the VET system, TAFE sector reform, and the complex policy challenges facing institutes at both the state and national levels. Prior to

his government service, Alex held significant executive roles in the union movement. As ACTU Director of Growth from 2020-23, he was responsible for leading communications, insights, technology development, marketing and digital & mass media advertising. As Secretary of UnionsACT, he effectively led the ACT union movement from 2014-2020. Alex is a former director of Greenpeace, the Wilderness Society, and the ACT Council of Social Services. He was a member of the Work Safety Council, the Ministerial Advisory Council on Climate Change, the ACT Public Sector Workers Compensation Advisory Council and the Secure Local Jobs Advisory Council, among others.

Billy Wong, Professor of Education, Institute of Education (IoE), University of Reading, UK.

Billy is Director of Research and Evaluation (Access and Participation). His research centers on educational identities and inequalities, particularly in the context of higher education and STEM (science, technology, engineering and mathematics) education. His publications have explored the changing views and experiences of university students and staff, as well as young people's science and STEM aspirations, using concepts such as science capital, the ideal student and spatial belonging. His article⁵ on rethinking educational gain in higher education, is an excellent overview and analysis.

Eric Verduijn is Executive Director of CINOP, the Dutch public knowledge organisation at the intersection of education, lifelong learning and the labour market. He brings over twenty years of hands-on experience from Salta Group (formerly NCOI Groep) — the largest private training organisation in the Benelux — where he served as Director of Education and Innovation, among other roles. That combination of deep subject matter expertise and large-scale

operational experience makes him one of the most seasoned lifelong learning professionals in the Netherlands. At CINOP, he translates that expertise into concrete impact: policy, research and implementation, for everyone who wants to keep learning and developing.

⁵ <https://doi.org/10.1080/1360080X.2025.2545624>

Dr Tere McGonagle-Daly, Deputy Vice-Chancellor, Students and Global Engagement and University Registrar at Te Kunenga ki Pūrehuroa Massey University in New Zealand. Here, he leads strategy and performance across student success, international education, and institutional engagement. With a career spanning New Zealand, the United Kingdom, and Australia, he brings deep expertise in marketing, analytics, and global education strategy. Tere has a longstanding interest in how metrics shape behaviour and outcomes in higher education, and is a leading advocate for more inclusive and meaningful measures of success. His recent opinion piece, *Measuring what matters: Why “distance travelled” could transform tertiary education in New Zealand*⁶, argues for a shift beyond traditional completion-focused metrics towards those that capture learner growth, capability, and contribution—reframing impact as the progress individuals make from their starting points.

5. Initial questions

We will open up the conversation with some questions to understand what matters to our panellists and which direction they are going towards.

In the International Insights team at LLO-Katalysator, we always start out with the same question: ‘what does success look like?’

This is how we will start this Masterclass:

To each of our panellists

Q1. What does success look like to you in your world, when metrics are working well? What is happening? What are people doing with the information and insights garnered? Which people?

It’s a big question, which aims to generate a rich picture of how our panellists think about this big topic.

Q2. Most of the metrics used in tertiary education systems focus on initial awards, full degree and post-graduate degree programs with known end-points and some stability in expected learning outcomes, graduate attributes, time periods etc. Lifelong learning up ends much of these ‘knowns’. What opportunities does embracing lifelong learning offer

⁶ <https://www.massey.ac.nz/about/news/opinion-measuring-what-matters-why-distance-travelled-could-transform-tertiary-education-in-new-zealand/>

in terms of what is measured, by and for whom... and where are you seeing innovations in this?

We'll see how the conversation flows. In an ideal world our panellists will be asking the questions of each other and our audience will be in the mix too.

However, I also have a couple of questions to bring us towards a conclusion:

Q3. Name one person your system is designed to serve who is not being served by it — and then tell us which of your current metrics made that person invisible.

This asks us to consider equity.

Q4. If all the metrics currently being used to measure your educational world were removed, and you now have free reign to create any metrics for any purpose, where would you begin?

Masterclass facilitator: Dr Jo Chaffer, International Insights team at LLO-Katalysator